

РЕШЕНИЕ

№ 3380

София, 12.03.2013

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на шести март две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар
на прокурора
от председателя
по адм. дело № 6943/2012.

Николина Аврамова
Никола Невенчин
АНДРЕЙ ИКОНОМОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по касационна жалба на директора на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” (ГДИН), против решение № 1324/12.03.2012 г., постановено по а.д. № 9777/2011 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ).

Касационната жалба е подадена в срок и е процесуално допустима.

С обжалваното решение състав на АССГ е отменил като незаконосъобразен отказ на директора на ГДИН изх. № 9021/19.10.2011 г. Преписката е върната на административния орган за да се произнесе отново и предостави достъп до искана обществена информация по реда на ЗДОИ по заявления вх. № 14951 и № 14953, и двете от 30.09.2011 г., съобразно указанията, дадени по тълкуване и прилагане на закона с мотивите на решението.

Недоволен от решението, директорът на ГДИН го обжалва чрез своя процесуален представител. Счита, че то е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Иска се от касационната инстанция отмяна на решението и постановяване на друго, с което се прекрати производството по делото на АССГ поради недопустимостта му.

Ответната страна – Светослава Рудолф Тадаръкова, чрез процесуалния си представител, счита касационната жалба за неоснователна. Моли оставяне в сила на обжалваното решение.

Прокурорът дава становище за неоснователност на жалбата.

Върховният административен съд, състав на пето отделение (ВАС), за да се произнесе, възприе фактическата обстановка, приета за установена от АССГ. Тя не се оспорва от касатора. Предмет на жалбата са правните изводи на съда по въпросите съставлява ли обжалваното писмо изх. № 9021/19.10.2011 г. на директора на ГДИН индивидуален административен акт (ИАА) и обществена ли е исканата от първоначалната жалбоподателка информация.

При правилно установеното от фактическа страна, касационната жалба се явява частично основателна.

Безспорно по делото е, че със заявления вх. № 95-00-42/28.09.2011 г. и № 99-00-43/28.09.2011 г., ответницата по касационната жалба Тадаръкова е поискала достъп до информация, квалифицирана от нея като обществена такава. С първото заявление са поискани данни за имената на директорите на Софийския централен затвор през периода 1980 – 1990 г., техните снимки, телефони и адреси. С второто са поискани данни за четири поименно посочени лица, за които се твърди, че са били осъдени на смърт. Иска се справка в кои затвора са лежали

посочените лица, кога и къде са изпълнени „цитираните” присъди (каквито всъщност не са посочени в заявлението), кой е присъствал на изпълнението на наказанието, къде са погребани телата им, има ли издадени смъртни актове, къде се намират те и кой ги е подписал и ако осъдените лица са били изпратени на друго място за изпълнение на присъдата, на какво основание е станало това и къде са били изпратени за изпълнение. На искането е отговорено с обжалваното писмо изх. № 9021/19.10.2011 г. на директора на ГДИН, с което е заявено, че за ГДИН липсва законово задължение да събира, съхранява и предоставя лични данни за бившите си служители. По отношение на осъдените на смърт лица е отговорено, че съгласно чл. 3, ал. 3, б. „б” от Наредбата за прилагане на чл. 4 от Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица (ЗПГРРЛ), ГДИН може да издаде документ удостоверяващ основанието и изпълнението на наказанието, но само на техните наследници, определени с чл. 3 от ЗПГРРЛ – деца, съпруг, родители или братя и сестри, когато няма други наследници.

Доводът на касатора, че обжалваното писмо изх. № 9021/19.10.2011 г. на директора на ГДИН не съставлява ИАА е неоснователен. Независимо от избраната форма, с писмото се отговаря на искане за предоставяне на достъп до информация, квалифицирана от заявителя като обществена. Във всички случаи, независимо дали с него се предоставя искания достъп или се отказва такъв, писмото съдържа изрично волеизявление на административния орган – директора на ГДИН, по искане на заявителката, с което се засяга правото ѝ да получи информация, която според нея е обществена такава. Въпреки, че с писмото не се взема становище дали исканата информация е обществена, това е въпрос, който има пряко отражение върху законосъобразността на отказа, постановен от директора. По изложените причини ВАС приема изцяло съображенията на АССГ относно характера на обжалваното писмо като ИАА.

Доводите за допуснато от АССГ съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост на решението му, не са обосновани и мотивирани. Същите са заявени в касационната жалба, но предвид липсата на мотиви, съставляващи тяхната обосновка, ВАС не е в състояние да ги разгледа, оцени и да се произнесе по основателността им.

Доводът за допуснато нарушение на материалния закон се развива от касатора в насоки, че искането на Тадарькова не касае обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, поради което административният орган не дължи произнасяне по него. С него (искането) се търси достъп до лични данни, за каквито не може да се вземе съгласие за предоставяне от осъдените на смърт лица, предвид изпълнението на наложеното им наказание. По посочената причина искането и жалбата против отказа за удовлетворяването му, се явяват недопустими.

Доводите са частично основателни.

Касационната жалба в частта ѝ относно исканата със заявление рег. инд. 95-00-42/28.09.2011 г. информация се явява неоснователна. ВАС възприема като правилни и законосъобразни изводите на АССГ по въпроса за характера на информацията в частта, касаеща началниците на Софийския затвор за периода 1980 – 1990 година. Въпреки, че съдът не е посочил изрично извода си за този характер – обществена ли е тя или не, от мотивите му на стр. 2, предпоследен абзац в решението става ясно, че той фактически я е приел за обществена такава. Безспорно е също, че тя се отнася изцяло за лични данни за лицата, за които се иска. Т.е. отказът в тази му част се явява незаконосъобразен предвид обстоятелството, че се иска обществена информация, която съставлява лични данни за трето лице. Изпълнявайки чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ, директорът на ГДИН е следвало да поиска писменото съгласие на лицата, които през посочения период са заемали длъжността „началник на Софийски затвор” и да процедира съобразно изказаното от тях съгласие за предоставянето им или отказ от такова. Данни за такива негови действия липсват по делото. Следва да се има предвид и това, че във всички случаи, това следва да стане по начин, при който достъпът до техни лични данни, вкл. имената им и периода, през който са изпълнявали длъжността, да не могат да бъдат огласени вкл. и чрез достъп до материалите по делото.

Касационната жалба в частта ѝ, касаеща заявление рег. инд. 95-00-43/28.09.2011 г. се явява

частично основателна. Исканата информация по т. 1, 2, 4 и 6 от заявлението е за „лични данни” по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), отнасящи се до посочените от заявлението физически лица. ЗДОИ не се прилага по отношение на такива данни, съгласно изричната разпоредба на чл. 2, ал. 4 от него. В ЗЗЛД има предвиден специален ред за достъп на физическите лица и техните наследници до личните им данни, обработвани от администратор на такива. Тадарькова не е сред лицата, имащи право на достъп до личните данни на посочените физически лица по реда на ЗЗЛД, поради което достъпът до тях `и е отказан законосъобразно.

Жалбата относно същото заявление в частта му по т. 3 и 5 се явява неоснователна. Исканата с тези точки информация касае изпълнението на служебните задължения на длъжностни лица от състава на ГДИН. По преценка на ВАС не съществуват нормативни пречки да бъде уважено искането в тази му част, също без да се предоставят лични данни за трети лица, участвали в изпълнението на действията, посочени в същите точки от заявлението.

По изложените съображения, следва да се уважи частично касационната жалба на директора на ГДИН, като се отмени решението на АССГ в частта му, с което е отменен отказът на директора да предостави исканата с т. 1, 2, 4 и 6 от заявление рег. инд. 95-00-43/28.09.2011 г. на Светослава Тадарькова информация и делото е върнато като административна преписка за ново произнасяне от задълженото лице и в тази му част. Вместо него следва да се отхвърли жалбата на Тадарькова в тази `и част като неоснователна. В останалата му част решението следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, ВАС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1324/12.03.2012 г., постановено по а.д. № 9777/2011 г. по описа на Административен съд София – град, в частта му, с което е отменен отказът на директора на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, обективиран в писмо изх. № 9021/19.10.2011 г., да предостави информацията, искана с т. 1, 2, 4 и 6 от заявление рег. инд. 95-00-43/28.09.2011 г. на Светослава Рудолф Тадарькова и делото е върнато като административна преписка за ново произнасяне от задълженото лице и вместо него постановява:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Светослава Рудолф Тадарькова против отказ на директора на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, обективиран в писмо изх. № 9021/19.10.2011 г., да предостави информацията, искана с т. 1, 2, 4 и 6 от заявление рег. инд. 95-00-43/28.09.2011 г. на Тадарькова.

ОСТАВЯ в сила решението в останалата му част.

Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Андрей Икономов

ЧЛЕНОВЕ:/п/ Диана Добрева

/п/ Илиана Славовска

А.И.